

Paul-knit
ראול-ניט

בקשו לראות ולקנות בחנויות המובחרות:

[illegible]

ראול-ג'יט

יצור ושיווק: רח' קיבוץ גלויות 24 יפו, ק"ר אולם 213, טל. 812845 - 03-834467

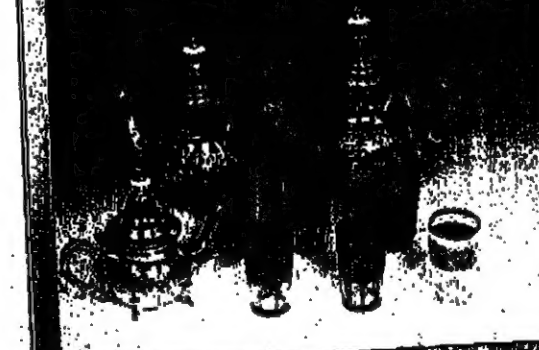
**דוויטן אלקטרוניק פאר
דורך פארשטעלונג פאר
דורך פארשטעלונג פאר**

۱۵۰۰

הבונבונר סיאזק

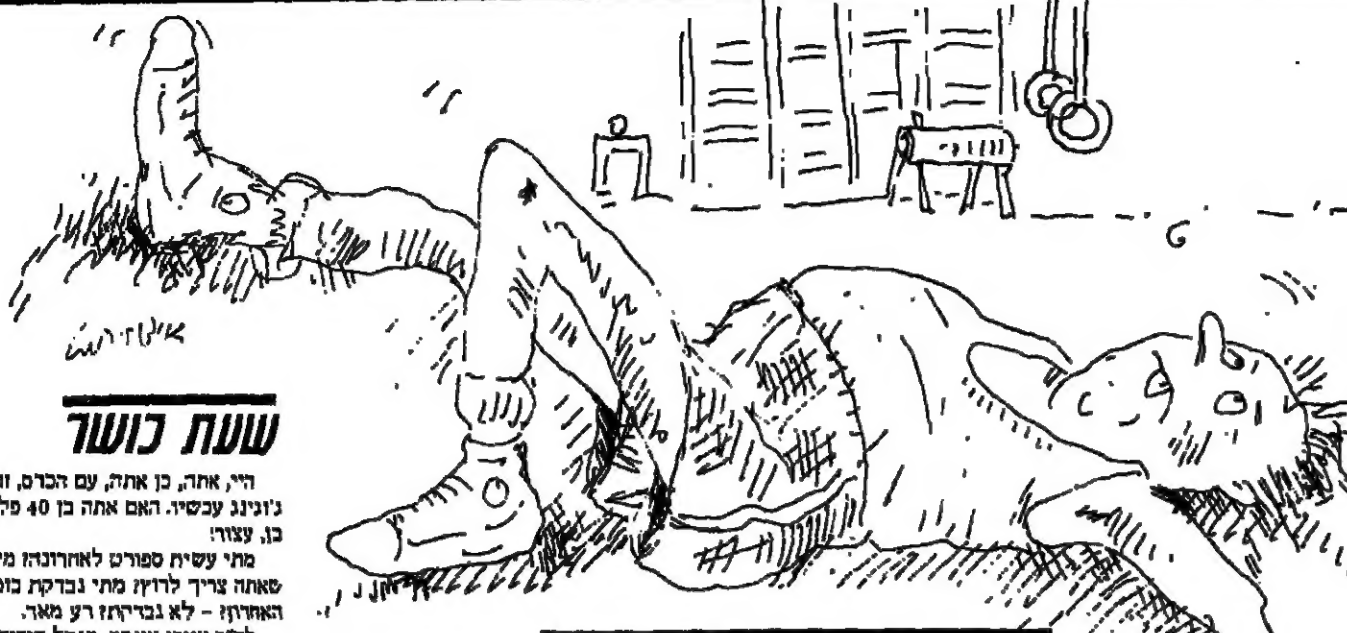

**שי תודה למשתתפים
בשמחתך**

עורכת תחילה עופר
עריכת גראפיק: אורלי אנשל
מחברת מערכת: ציפי לוי
טלפון: 03-439111
מדיעות: גילה שניידר
סימא בללי
טלפון: 03-439474
כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
בשטח: מנסה, דוגמנית, חברת
הפה של הכרזתה אלי אוחנה
מכס נוסף - בעמודי האמצע
ציילום עופר מנחם עוז

עמוד ראשון

המוב, הרע והשנה שעברה

המגזין האמריקני הנפוץ "US" הקדיש גיליון שלם, כפול, לסיכומי השנה שעברה. חבורת הכותבים בשכונת הנפיש שביראש את הראש כדי למצוא את ההגדרות המתחכמות והמזרחיות ביותר כדי לסכם את השנה. באיחור קל, הרי לקט מסיכומי שנת 1986, כפי שנראה בעיני הממוריות של אנשי השבועון:

- השחקנית הטובה ביותר במרחב הרוחני: ליה תומפסון, כוכבת "הוארד ברווד"
- השחקן הטוב ביותר ללא מאחז שון קונרי ב"שמו של הורד"
- משפט השנה בקולנוע: "אח לא צריכה גם לשחות וגם לאפוח", אמר ארנולד שוורצנגר לבלאנש בייקר ב"עיסקה ללא דממים"
- השמועה המרוברת של השנה הרומן שהתפתח בין מריל סטרייס לג'ק ניקולסון בעת הסרט "צ'יבה שלבלי", השניים מבחשים.
- הפגנת העלילה הגרועה ביותר בגולדווייז: התחרות של טובי זיאנג ל"האלאס", כשנותרו מוכרי כולס כלב.
- החורף המצליח ביותר לזרירים: בס מידלר על המסעדה ב"החפץ מבוורלי הילס"
- ה"טופה נעימה", והתנחלות המודרנית של להקת "הקופים" שהיתה כה פופולרית בשנות הששים.
- התבזוזה הגרועה ביותר בקריירה: חרשה קלינט איסטור בראש עיריית ברמל, קליפורניה.
- ההגמנות השנה: סאלינה פרייזר, אסילו שנמאס לסמוע אותה מספרת שהיא לעולם לא תתעמל, והאוכל התיכני עליה הוא "אנקיפור".
- הביטוי הגרוע של השנה: רובים רדפורד ודרייל האנה במשפט הנשורים, העובדה שהשניים הפכו לזוג נדירים המרטיים, אינה מרגשת על המסך.
- המשפחה המגוימת של השנה: משפחת אונגיל, ראיו עבר משפט על תקיפה במו טאטום הפכה לאם, ולאחר מכן נישאה לג'ון מקגרו. איש ממשפחתה לא הגיע לחתונה. גריפין, אחיה של טאטום, הואשם בעישון מריחואנה, נהנה בלתי-יחידה והריגה. מארה, אשתו של ראיו, מצליחה לארבע כשחקנית, לשם שינוי.
- ההשפעה הטובה ביותר בבית משפט: בשנת 1986 מוטרה ראקל וולש מצילומי הסרט "סאגור רד". בתביעה שהתבררה השנה בבית המשפט, טענה ראקל אנכ התיישבות עוזה כי הפיטוריו היסא את הקריירה שלה. הרמעות עוזה בית המשפט פסק כי ישולמו לה מיצויים בסך 10.6 מיליון דולאר.
- התקפה של השנה: בעקבות פיטוריו מצוות העורכים של "אנציקלופריה בריטניקה", החליף המסטר הבועס את המלים "יש" ב"אללה", ושמות ירועים אחרים בשמות מפתוי. ההחלפה והגלגלה לפני שהגיעה מהדורת 1987 לשוק.

שעת כושר

היי, אחה, כן אחה, עם הכרם, זה שעושה נזינג עכשיו. האם אחה כן 40 פילוס - אם כן, עצור:

מתי עשית ספורט לאחרונה מי אמר לך שאתה צריך לרוץ מתי גברת בזמן האחרון - לא גברתו רע מאד.

לרד עמרי עינבר, מנהל היחידה לפיזיולוגיה של המאמץ במכון "מור", יש כמה דברים לומר לך.

אם אחה כן 40 פילוס ולא עסקת בספורט בצורה מסודרת, חשבו שתדע:

אחרי 40, הפעילות הספונטנית יורדת וילדים פעילים בצורה ספונטנית כל היום, וחשוב לעסוק בפעילות ספורטית בגלל מחלות לב ומחלות כרוניות הבאות לידי ביטוי מתגבר בגילאים שמעל ל-40.

עד גיל 40, כל סוגי הספורט מומלצים. אחרי 40, הבקו לנוף הוא בלתי הפך. לא כל פעילות גופנית בריאה.

פעילות גופנית שיכולה להיחך מתאפיינת במאמץ אינטנסיבי קצר ולא מדי, שמשתתפת בו קבוצות סדירות. טכנות יחסית, רמת מסקולר, למשל. או טניס, BODY BILDING, נאם עד היום לא עשיתם את זה, אל תחזילו אחרי 40.

כמו ככל סיפול תרופתי, אומר ר"ד עינבר, יש חשיבות רבה למיניו גבון בפעילות ספורטית.

מינו הבונה להתאמת סוג הפעילות, תדירותה, המשך שלה ועוצמתה. לכל אחד כושר אישי.

ממלצים: שחיה, הליכה ורכיבה על אופניים.

ולסיכום, לפני שאתה מחליט על פעילות ספורטית, לך להבדק בדיקה רפואית פיזיולוגית במאמץ, והעומדים ימליצו לך על הנוכח והמתאים לך ביותר. שורצנגר יש רק אחי.

כתבה על תרגילי כושר גופני לבני 40-50, תמצא בעמוד 22.

אביבה מץ

אריה רייכמן

דואר

הצבר הישראלי היפה

בגיליון "גבר לעיניו" מוצגת 5.1.87 במדור זה, תחת הכותרת "ישראל יפה" תואר כחור נאח, שהוצגויותו מכירה לכתב. את "הצבר הישראלי היפה" שאלו ברען וישתה הבלעדי, ואילו פנימיותו השתמטנית והמדרגית מכירה את. אחאק ורבעם וכל הכרמלי, שחי השלשות לפי המדר הזה.

כדי להשתחרר מן הסטריאוטיפים או שמו תרשיות בוח ככל מחבר הקטע את עצמו, אני מבקש להציע על פי אותן מסורות שמוע נצחו והתרשיות, כי "הצבר הישראלי היפה" אינו דווקא, נחאכ אל הכלים בשאול, אינו בעל לשון חלקלקה כגרען, המרגיע בעזרתה את בני אפרים (להלן סוב בעלילות אפרים מבצר אביעזר), ואינו טיפוס כישתה הגלעדי, הרצוח את במו היוצאת ראשונה לברכו על נצחונו משום שכן נוד.

אולי "הצבר הישראלי היפה" הוא תקף ועשיר על שלו ככל הכרמלי, המסרב

מבג"צ לבג"צ כוחנו עולה

יהודה רסלר שוב בכוחות. הכרקלים שהתמחה בבג"צים בנושאים חברתיים מושכי כוחות, כמו מלווייה או מכירת דלק בשבת, דורש משר הביטחון לנמק מדוע לא יגויסו חלמדי היטבות. הנושא חשוב לו. אם יזכה – הוא מבטיח לרכז בדגל מחל'אביב לידושלים. אפשר להתחיל לחכות מקום לצד הדרך: בדורכיל מצליח רסלר בבג"צים שלו.

ערך יהודה רסלר: אחת רבאלוק ואני סרן, אבל אתה תענה לי על השאלות

7
זו טופו ירד להעיר כשרות חיסוליים. ער היום הוא נרש ממוסעיהו בו צטה לאחורנה, מוסע שילב כישרון דרמטי, עוצמה, להט וחיכוכה. הבמה, במקרה הזה, הייתה אולם בית משפט השלום בתל אביב. גיבור המופע היה פרקליטו של טופו, עורדהוין יהודה רסלר. רסלר מייצג את דורו טופו במשפט נגר בעל סטיית ודיאה, הנחב על הצצ קלטת פירטית של המופע "פליטת מה". רסלר, בהגדרתו של טופו, קעה קיטל מנהבב, כשחקי אותו. רסלר שווה כל דולר שהוא לוקח, אומר טופו. הוא גם שות מערכון בתוכנית הבאה של טופו, משוה על הקשר בין חריפותו לכוח-המשחק שלו. רסלר התפרנס כפרקליט עקשן, היועץ בבג"צים המוצלחים שלו

יהודה רסלר, 47, מתלהב מכל תיק שבטיפולו, כאילו היה זה התיק הראשון בקריירה שלו. הוא מודה שהוא מתח, לקראת הריון בבג"צ בנושא גיוס חלמדי היטבות. אם אוכה בתיק הזה, הוא אמר השבוע למתמחים שלו, "אחיה האדם הכי מאושר במדינה". לא, הוא אינו אנטידתי, אך הוא לא אוהב את הדרכים בהם פועלים הדתיים בעניין גיוס. רסלר הבטיח למתמחים שלו, שאם הוא יקבל צו על תנאי נגר שר הבטחון שיצווה על השר לנמק מדוע לא יגויסו חלמדי היטבות, הוא יילך את כל הדרך מירושלים למחל'אביב ברגל. הוא גם התחייב כי במקרה של זכייה בתיק זה – יטוס את כל עובדי משרדו לקפריסין, במסגרת הפרסי שלו. ההבטחות האלה מתאמת לרסלר. עורך-דין מאר לאשיגורתי, כעל קסם אישי רב וחוש המור, רדוק מאר מהנרמית המכופרות

אני שונא כוליטיקה. בעוד שבכוליטיקה השבעתך שואבת לאכנס אם אין עמוד בראש הפירמידה, הרי שבאמצעות בג"ץ אחת מוין דברים לבדך ובעצמך.

הרצונות של עורך-דין מן השורה. קל מאוד "לסחוט" שבחים עליו, מצד הקולות שלו. כבר של התענות, יאמרו שהוא אוהב פרסומות, שהוא שחנן ושהוא מסוגל להיות אנרטיבי וקשוח במהלך משא ומתן. גיורד עליו שהוא אוהב "לעשות רוח", תראו את המרצס הכסופה שלו. אבל גם אלה שלא אוהבים אותו יורו שהוא משפטן מעולה.

אצל רסלר הכל נעשה בקצב רצחני. הוא חושב מהר, מדבר מהר וחולך מהר, למעשה רץ. אתה רואה אותו נכנס לאולם הבניסה הגדול של היכל המשפט בתל-אביב, חוצה אותו כמעט בריצה, כשאחרי שוערים שני מתמחים חסרי נשימה שמתנגנים לפניו לוקטים קצת את הקצב. המתמחים האלה, אנב, צעירים ממנו ביותר מ-20 שנה. הוא מעיד על עצמו שהעבודה היא תחביבו העיקרי. לקוחותיו משלמים הרבה כסף כדי להגות מתחביב זה.

לו הייתה מונגנת בבתי המשפט בארץ שיטת המושבעים, שיטה בה לכשרונות הדומטי של הפרקליט עשויה להיות השפעה מכרעת על תוצאות המשפט, היה יהודה רסלר חוגג. עורך ליאורה בוקובין, חובעת במרקליטות מחוז תל-אביב המופיעה בימים אלה מולו במשפט מילי נגר פרופ' אלכסנדר רונני, שהועמד לריון על עשיית מעשים מגונים, התוודתה לאחר אחד העימותים המשפטיים ביניהם והא מופיע נהר. אני לא יודעת עד כמה זה משפיע על השופט, אבל אני בטוחה שאם היו מושבעים במשפט – הוא היה מצליח להשפיע עליהם, ממש כמו בסרטים.

פרקליט נודע אחד המעריך אותו מאוד הוא ר"ר אמנון גולדנברג. השניים עבדו באחורנה בצמוד, כאשר כל אחד מהם מייצג ענף אחד במשפחת מוסס-מיריעות אורזונות. ר"ר גולדנברג למד לדעת שעל רסלר אפשר לסמוך, ושמילה שלו זאת מילה. גם משה ריון למד שאצל רסלר מילה זו מילה. היה זה בקשר למקרה הלא כל כך נעים של ריון עם אחת המאבקות שלו, אלישבע צייזס. יום אחד, בסוף שנות ה-60, הופיעה אלישבע במשרדו של רסלר וביקשה ממנו לייצג אותה בתיבת טיצוויים שהיא התכוונה להגיש נגד ריון. על הפרת הבטחת גישאיון, לריון, או שר הבטחה נודע על כך. והוא יזמן את רסלר ללישבתו, ואמר לו: "אני מבקש ממך שתאה תהיה האיש שימשיך לסלל בתיק הזה, ושלא תחילא אותו מידיו. שמעתי עליך, ואני יודע שאם הבטיח לי שתמשיך לא יפחדם, הוא לא יפחדם". רסלר הבטיח וקיים. הוא שיכנע את אלישבע שלא לפרסם את הסיפור. אחר כך הוא הגיע עם ריון

להסדר, לפיו שילם ריון אלפי דולרים לצייזס בארבעה צ'קים דחויים. רק כעבור כמה שנים, לא התאפקה צייזס ומסרה את תצלומי הצ'קים לשבועון "העולם הזה", יחד עם הסיפור הסנסציוני. כבר 18 שנה עודך ריון. הקריירה הזלה כשקרא יהודה, כילד, את הספר "בית רין" שסיפר את סיפורו של הפרקליט האמריקני הדגול ממיואל ליבוביץ'. אראו החליט שזה יהיה המקצוע בו יעסוק. לאחר מסדר משלו בצפון תל-אביב, היום הוא מעסיק שני עורכי-דין שכירים, עם מתמחים ושותי מזכירות. הוא עצמו עובד מהבוקר עד הלילה, עם הפסקה קצרה בצריים. כשהוא מטפל בתיק חשוב, כל המשרד נרדם למשימה.

במסגרת ימי המילואים שלו הוא משמש כמגור צבאי. העבודה שהוא משקיע במשפטים הצבאיים שלו אינה נופלת במאומה מהעבודה המושקעת בתיקים הפרטיים, המכניסים. באחד ממשפטי הצבאיים קרא רסלר לעדות לרסטבל דאן, רמאל איתן. כשנראה היה לו שאיתן מתחמק מתשובה, הגיב רסלר במשפט שזכה לכותרות רבות: "אתה רבאלוק ואני סרן, אבל אתה תענה לי על השאלות".

יותר מכל, הוא אוהב בעבודתו את הבג"צים. אוהב להשפיע, להזין דברים, לשנות רעות חולות בחברה הישראלית. הבג"ץ משמש מכשיר לכך. במוליטיקה אינו מאמין, יותר מכך – "אני שונא פוליטיקה", הוא נוהג לומר. "בעוד שבמוליטיקה השפעתך שואפת לאפס אם אינך עומד בראש הפירמידה, הרי שבאמצעות בג"ץ אחת מוין דברים לבדך ובעצמך". הוא מודה שבג"צים תורמים לפרסום המשרד שלו, ושהבג"ץ הראשון שלו בעניין שידורי הטלוויזיה בשבת הוא שנתן את ה"פרסי" האדיר למשרדו, אבל לרביו לא הפרסום הוא המניע, אלא הרצון לשנות דברים.

הלקוחות של רסלר אוהבים את הדרך בה הוא מטפל מהם. הטיפוס המסור כלל ישיבות בהן הוא מאזין במלכות במשך שעות לרבדי הלקוחות. שני לקוחות המכירים אותו היטב הם העתונאי חבר מערכת "מעריב" עמי דודאון, וערד אלי טייכר. רסלר הגיש בשבט את העתירה נגד הגנור ונגד שר הבטחון, על פסילת פרסם איש לא ישרוד אחרינו – סיפורה של הפצצה האוטומית בישראל. הוא גם ייצג אותם בתיבת נגר הסבוען "טייט", על הטיפול של רסלר בהם ובמקרה שלהם, מטפר טייכר: "זה היה טיפול מסור שלא רואים כמותו אצל עורכי דין, וחבי – אני עודך רין בעצמי. אין בו אותה קצת חושם האופיינית לעורכי דין ותיקים. כאשר הקליינט מופסיד הוא בוכה אתו, כאשר הקליינט זוכה, הוא שמח אתו. התפיסה שלו מדינית. אתה אמר לו מילה – הוא תופס משפט. הוא רואה 20 מיליארט קרימה".

הבן של "קפה רסלר"

מי שגרל בשנות החמישים והששים בצפון תל-אביב, הכיר היטב את "קפה רסלר", ברחוב יהודה המכבי, וחדר ממשקטות המפגש היוצעים ביותר בעיר. יהודה רסלר הוא בנו של "קפה רסלר". יהודה נולד בפולין בשנת 1939, ששה שבועות לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה. הוא התגלגל יחד עם הוריו לסיביר, ובגיל שלוש הגיע עמם ארצה בקבוצת "ילדי סוריא". בנעוריו למד בבקיים בתיכון עירוני ר', בשעות אחר הצהריים עזר לאביו בבית הקפה. בצויל שירת בחיל התותחנים, ובפלחמת ששת הימים השתתף במריצה המפורסמת של אריאל שרון באוכסיתח. היום מרגישה אותו העבודה שארגינסם של תלמדי הישיבות ממרין את שירות המילואים שלו, הוא עושה משהו כגדון. לאחר שנים רבות במשפטן, יהודה רסלר נחשב לאדם אמיד. הוא מתגורר עם אשתו, לאה, ועם שלוש בנותיו בפנטהאון בנורדאביב.

העבודה, כאמור, היא תחביבו העיקרי. גם כשהוא נמצא בחופשות בחל'ל, הוא מתקשר פעמיים ביום למשרד. אבל יש לו עוד כמה תחביבים בשעות הפנאי, כאשר מוג האויר מאפשר זאת, הוא סס במטוס הפרטי שלו ושל חברו הטוב, יהודה לוי. בין אלה שהתארוזו עד היום במטוס – ראשהממסלה לשעבר, שמעון פרס, ומלכת-הדופר לשעבר, אילנה שושן. לעתים משחקים רסלר ויהודה לוי ביות טניס ורסלר היה בנעוריו שלוש פעמים סגן אלוף-הארץ בטניס לנוער. במוצאי שבת, זוהי כבר מסורת, הוא נפגש עם חוג חברים בקוץ אצל בני הוג נתן וציפורה ברון. הוא – עתונאי ומשפטן, היא – עורכת דין. מרבית חברי החוג הזה הם עורכי דין ועתונאים, ביניהם טומי לפיד, יגאל לב וואג ית.

יש לו כבר גם "יורשים" למשרד – שלוש בנותיו, סיגל, ענת ולימור, כבר רבות ביניהן מי תהלה את המשרד. שלושתן החליטו כבר על קריירה של משפטניות.

איה אורנשטיין

מלך מלך מלך

צילום
לינדברג
גיבור:

לינדברג, 14 בדצמבר 1986.
אלפי אנשים מצטופפים על גבעות החל מסביב למסלול הנחיתה הארוך שבבסיס אוורדס של הליהוארד האמריקאי. על הקרקע עומד מטוס מזה, מטוס הכנפיים שלו (33.7 מ') גרמית חסרת פרופורציות, ארוכה מדי, הגוף - מרוקע - נראה קטן מהחלל שני מימין לבושים במרבלי טיסה כחולים וגישיים דים רופא הציג ייגור ומספמים למושבים הצרים של הלינדברג.
אות הכנפיים בולל. הקול משמיע "אווו" ארוך. ממביל המיטות שואלים את רותן וייגור אם זה רוצים לעצור, את המילה "לא" הם אמרים כבר מן האוויר.
במשך עשרה ימים ותשעה לילות חוצים רותן וייגור 40,528 ק"מ, ללא עצירה, ללא תדלוק מחדש, הטיסה הארוכה ביותר בהיסטוריה ללא תדלוק. כשהם נוחלים, שניהם - בייחוד ייגור - מלאים בשריטות ומכות שנגרמו מן הסלסולים שעברו במפות שלכדו אותם מעל האטלנטי. מן הבית הלבן צופה הנשיא רייגן בנחיתה שלהם ומקשקש את אחת הפראזות הרגילות שלו על "הרוח האמריקנית האמיתית". רותן וייגור לא אמרים את זה אבל הם יודעים שזוהי האומות, השורקניות, שמעל האוקיינוס האטלנטי אינן מכירות את הרוח האמריקנית, הן מכירות רוח אחרת, הרוח של סט. לואיס - מטוסו של צילום לינדברג.
שנים שנה בדיוק עברו מאז היה לינדברג לאדם הראשון שחצה את האוקיינוס האטלנטי בטיסה מניו-יורק ללונדון. בטיסה לטיסה הלינדברג וזאת טיסה אמיתית - אדם ומטו הדיני שלו, בלי צעצועים אלקטרוניים, רק הדין העושה מאמץ והתעפפים הכבדים לינדברג, בכוחו האמריקני, הא רמות מסוכנות, לארבע מרינוות, כמטוס של דבר מה שיישאר ממנו הן שלושים השעות ושלושים הדקות שבין ביצע את הטיסה שלו והנחיתה שוארים ודואק מן יכל לעוף.
צילום לינדברג נולד בברוקלין, מישיגן, 1902/4, פחות משננים אחרי שוואלבר ואוחיל רייס העלו לאוויר את המטוס הראשון שלהם. אביו של לינדברג היה שכיר גדול, מברק ושואמן שהגיע למישיגן כאלמן והתחתן עם אנגליק לני, צעירה שמוצאן סקוטי-אירי-אנגלי והמורה לכישה בביתם המקומי. כשהיה לינדברג הצעיר בן ארבע נבחר אביו לבית-הנדרסים מטעם הממלכה ההמבורגית, שם נחשב לוהמן וממשיך דרך לסרי רוזוולט. ב-1914, כשפרצה מלחמת העולם הראשונה, היה לינדברג-זאב מראשי המתנגדים לנכיסת ארצ' למלחמה וממנהיגי תנועת הברלנות האמריקאית. לעבודה זו משמעת רבה בהיסטוריה העיתורית של צילום לינדברג ב-1916 שם האבא בבית הנבחרים ובחלליהם שנוצר לו השתדל לבלות זמן רב בכל-האפשר עם בנו. כבר בגיל 11 ידע הטיסה העתירי לנהוג והיה מוביל את אביו למסעות הבחירות שלו בפורד-המשפחתי.
כשהיה לינדברג בן 15 נכנסה ארצ' למלחמת העולם הראשונה והוא ניסה להתגייס לחיל האוויר. אחרי שנדחה ממשל נילו הוא המשיך את לימודיו, וב-1920 נכנס לאוניברסיטת מישיגן ללמוד הנדסת מכונות. כמתנה לחתולת הלימודים קנו לו תריון אוטובוס אנגלי שנה, המתנה התגללה כטעות קשה: לינדברג בילה את השנתיים הראשונות ללימודיו מעל ומתחת לאוטובוס שלו ובסופו של דבר עזב את האוניברסיטה והלך ללמוד לטוס. ב-9 לאפריל 1922 עלה לינדברג במטוס הראשונה בחייו על מטוס - בנסוק.
את שנת 1922 בילה לינדברג כקוצר תחזוקה ב"חברת התעופה של בנסוק" ובמקום מסודרת קיבל שיעורי טיסה בתחילת 1923 הוא קנה, בעזרת אביו, מטוס דרכני מיושן ב-300 דולר, ואת הסולו הראשון שלו עשה כאפריל 1923, כשהרחיב-קטן קטן

לינדברג נולד בברוקלין, מישיגן, 1902/4, פחות משננים אחרי שוואלבר ואוחיל רייס העלו לאוויר את המטוס הראשון שלהם. אביו של לינדברג היה שכיר גדול, מברק ושואמן שהגיע למישיגן כאלמן והתחתן עם אנגליק לני, צעירה שמוצאן סקוטי-אירי-אנגלי והמורה לכישה בביתם המקומי. כשהיה לינדברג הצעיר בן ארבע נבחר אביו לבית-הנדרסים מטעם הממלכה ההמבורגית, שם נחשב לוהמן וממשיך דרך לסרי רוזוולט. ב-1914, כשפרצה מלחמת העולם הראשונה, היה לינדברג-זאב מראשי המתנגדים לנכיסת ארצ' למלחמה וממנהיגי תנועת הברלנות האמריקאית. לעבודה זו משמעת רבה בהיסטוריה העיתורית של צילום לינדברג ב-1916 שם האבא בבית הנבחרים ובחלליהם שנוצר לו השתדל לבלות זמן רב בכל-האפשר עם בנו. כבר בגיל 11 ידע הטיסה העתירי לנהוג והיה מוביל את אביו למסעות הבחירות שלו בפורד-המשפחתי.
כשהיה לינדברג בן 15 נכנסה ארצ' למלחמת העולם הראשונה והוא ניסה להתגייס לחיל האוויר. אחרי שנדחה ממשל נילו הוא המשיך את לימודיו, וב-1920 נכנס לאוניברסיטת מישיגן ללמוד הנדסת מכונות. כמתנה לחתולת הלימודים קנו לו תריון אוטובוס אנגלי שנה, המתנה התגללה כטעות קשה: לינדברג בילה את השנתיים הראשונות ללימודיו מעל ומתחת לאוטובוס שלו ובסופו של דבר עזב את האוניברסיטה והלך ללמוד לטוס. ב-9 לאפריל 1922 עלה לינדברג במטוס הראשונה בחייו על מטוס - בנסוק.
את שנת 1922 בילה לינדברג כקוצר תחזוקה ב"חברת התעופה של בנסוק" ובמקום מסודרת קיבל שיעורי טיסה בתחילת 1923 הוא קנה, בעזרת אביו, מטוס דרכני מיושן ב-300 דולר, ואת הסולו הראשון שלו עשה כאפריל 1923, כשהרחיב-קטן קטן

המטוס שלו חוזר לארצ' על סיפונה של האניה. ממפיס' ששלח הנשיא קלווין קליד'ר במיוחד למטרה זו. בניו-יורק חיכו לו ארבעה מיליון (8 איש שבו לקבל את פניו. הוא קיבל דרנה קולונל, את שלב הטיסה ואת מוליית הכבוד של הקונגרס, את הסתיו בילה לינדברג במטע ברחבי ארצ' ובדצמבר נענה לבקשתו של השגריר האמריקאי במקסיקו ונסע לשם כדי לקיים את יחסי שתי המדינות. זו הייתה נסיעה מוצלחת, במאי 1929 התחתן לינדברג עם המופרת אן מורד, בתו של השגריר. לינדברג לימד את אן הצעירה לטוס ולטוס ויחד איתה יצא לשרה של טיסות מסופרות. בקיץ 31 הטיסו שניהם את "סיריוס" ליוון דרך קנדה רוסיה וסין, הם טסו לדרום אמריקה, לאפריקה ושוב לאירופה. אף אחת מהטיסות האלה לא זכתה לתהודה כמו הטיסה הראשונה, אבל כל אחת מהן הסיפה משנה לאנדר.
אגודת, באמריקה, חיות בקושי רב. לינדברג ואן מורד סבלו מרות מן המרדף העיקש של העתונות הסנסציונית אחריהם. כבר בירת הרבים שלהם הגיעה סירת מירון עם נציגי העיתונות ליאכטה שלהם וכשסירב הוג הצעיר לנצח ולתת ראיון, סבבה הסירה את האכטה במשך שש שעות, מקיפה גלים ומרעושה עד כרייך שוואכטה נאלצה להמלט אל דם הפתוח. ב-22 ליני 1930 נולד בנם הראשון והם בנו לעצמם בית בניו-יורק. עוד בטרם מלאו לבנם שנה הוא נחטף ונרצח. החוטף, בודנו ריצ'רד הארסטמן, נתפס והועלה לכיסא החשמלי, אבל החנינה העיתונאית סירב פרשת הרצח הייתה כה גדולה שהוג נאלץ לברוח לחייל. לינדברג לא סלח לעולם לאיש העיתונות על שחדר לטבח ההלוויה של בנו וצילמו אותו ללא רשונה. ב-1935 עזב הוג את אמריקה. חולטר ליפמן, בעל טור גורע, כתב אז שהם היו פליטים משלטון העריצות של העונות הצהורה. ב-1936 הגיע לינדברג לגרמניה.
זהו החלק בחייו של לינדברג שאיש איננו רוצה לזכור. לינדברג הוקס מן הגרמנים, מיעולתם, מהחוש הטכני שלהם, בעיקר מהמטוסים שלהם, הוא ככל הידוע, היה האמריקני הראשון שהטיס ארצ' את ה"JU-52", והשטוקר, מפצץ הצלילה שהיה בזמן מלחמת, אימת השירות לרוסיה.
כשחזר לארצ' בשקט רב, החל כבר היכוח האם תצטרף ארצ' למלחמה במידה ותפרוץ כזאת. כשפרצה המלחמה יצא לינדברג, בדיוק כאביו לפניו, למסע גדול בזכות הברלנות האמריקאית. הוא עודד עליו כעם גדול לפעמים, אבל רוב הזמן הוא פשוט עודד מבוכה. כאן עמד אדם שאי-אפשר, פשוט אי-אפשר היה להאשים אותו במחדלות. כל נסיון לתקוף אותו ציבורית התנגש בתומה בצורה של הערה. לינדברג ניצל את ההערה הזאת. זאת איננה המלחמה שלנו, חור וטען, איננו צריכים לשלם את מחירה ואין זה נכון שכדי להגן על עצמנו אנחנו צריכים להגן על אנגליה. המטוסים שלנו מספיק חזקים בשביל להגן על התושבים שלנו גם ללא בלם קרמי. מומחי תעופה שניסו לסתור את הנחתה הזאת נתקלו בציטוטים שלהם עצמם בהם נכתב שלינדברג הוא גדול טייס הדור ואחר ממחזי התעופה הגדולים של.
לינדברג הרצה בכל אמריקה, לפעמים יומיים, היה הדמות הבולטת בין הברלנים. כשפרצה המלחמה הוא היה גם אחד מן הטייסים הראשונים שהגיעו ללשכת הגיוס. הנבא סירב לגייס אותו והוא הפך למרדף תעופה אחרו ולטייס גיוס. אפילו ככה הספיק לינדברג לחתיל מטוס ימיני אחר אל חוף מי האוקיינוס השקט. כשתמה המלחמה נעלה לינדברג ונשאר בצל עד יום מותו.
זה היה תפרון נוח. בסופו של דבר לא היה לו קיום, מבחינת ההיסטוריה, בשום מקום מלבד ב"מקסיס" הקטן של רוח סט. לואיס, המתגורר היום ב"מוזיאון התעופה הסמיתסוני" שבושינגטון ושכשעה זו בודאי מכינים לידו מקום בו יעמד הויינגר.

המטוס שלו חוזר לארצ' על סיפונה של האניה. ממפיס' ששלח הנשיא קלווין קליד'ר במיוחד למטרה זו. בניו-יורק חיכו לו ארבעה מיליון (8 איש שבו לקבל את פניו. הוא קיבל דרנה קולונל, את שלב הטיסה ואת מוליית הכבוד של הקונגרס, את הסתיו בילה לינדברג במטע ברחבי ארצ' ובדצמבר נענה לבקשתו של השגריר האמריקאי במקסיקו ונסע לשם כדי לקיים את יחסי שתי המדינות. זו הייתה נסיעה מוצלחת, במאי 1929 התחתן לינדברג עם המופרת אן מורד, בתו של השגריר. לינדברג לימד את אן הצעירה לטוס ולטוס ויחד איתה יצא לשרה של טיסות מסופרות. בקיץ 31 הטיסו שניהם את "סיריוס" ליוון דרך קנדה רוסיה וסין, הם טסו לדרום אמריקה, לאפריקה ושוב לאירופה. אף אחת מהטיסות האלה לא זכתה לתהודה כמו הטיסה הראשונה, אבל כל אחת מהן הסיפה משנה לאנדר.
אגודת, באמריקה, חיות בקושי רב. לינדברג ואן מורד סבלו מרות מן המרדף העיקש של העתונות הסנסציונית אחריהם. כבר בירת הרבים שלהם הגיעה סירת מירון עם נציגי העיתונות ליאכטה שלהם וכשסירב הוג הצעיר לנצח ולתת ראיון, סבבה הסירה את האכטה במשך שש שעות, מקיפה גלים ומרעושה עד כרייך שוואכטה נאלצה להמלט אל דם הפתוח. ב-22 ליני 1930 נולד בנם הראשון והם בנו לעצמם בית בניו-יורק. עוד בטרם מלאו לבנם שנה הוא נחטף ונרצח. החוטף, בודנו ריצ'רד הארסטמן, נתפס והועלה לכיסא החשמלי, אבל החנינה העיתונאית סירב פרשת הרצח הייתה כה גדולה שהוג נאלץ לברוח לחייל. לינדברג לא סלח לעולם לאיש העיתונות על שחדר לטבח ההלוויה של בנו וצילמו אותו ללא רשונה. ב-1935 עזב הוג את אמריקה. חולטר ליפמן, בעל טור גורע, כתב אז שהם היו פליטים משלטון העריצות של העונות הצהורה. ב-1936 הגיע לינדברג לגרמניה.
זהו החלק בחייו של לינדברג שאיש איננו רוצה לזכור. לינדברג הוקס מן הגרמנים, מיעולתם, מהחוש הטכני שלהם, בעיקר מהמטוסים שלהם, הוא ככל הידוע, היה האמריקני הראשון שהטיס ארצ' את ה"JU-52", והשטוקר, מפצץ הצלילה שהיה בזמן מלחמת, אימת השירות לרוסיה.
כשחזר לארצ' בשקט רב, החל כבר היכוח האם תצטרף ארצ' למלחמה במידה ותפרוץ כזאת. כשפרצה המלחמה יצא לינדברג, בדיוק כאביו לפניו, למסע גדול בזכות הברלנות האמריקאית. הוא עודד עליו כעם גדול לפעמים, אבל רוב הזמן הוא פשוט עודד מבוכה. כאן עמד אדם שאי-אפשר, פשוט אי-אפשר היה להאשים אותו במחדלות. כל נסיון לתקוף אותו ציבורית התנגש בתומה בצורה של הערה. לינדברג ניצל את ההערה הזאת. זאת איננה המלחמה שלנו, חור וטען, איננו צריכים לשלם את מחירה ואין זה נכון שכדי להגן על עצמנו אנחנו צריכים להגן על אנגליה. המטוסים שלנו מספיק חזקים בשביל להגן על התושבים שלנו גם ללא בלם קרמי. מומחי תעופה שניסו לסתור את הנחתה הזאת נתקלו בציטוטים שלהם עצמם בהם נכתב שלינדברג הוא גדול טייס הדור ואחר ממחזי התעופה הגדולים של.
לינדברג הרצה בכל אמריקה, לפעמים יומיים, היה הדמות הבולטת בין הברלנים. כשפרצה המלחמה הוא היה גם אחד מן הטייסים הראשונים שהגיעו ללשכת הגיוס. הנבא סירב לגייס אותו והוא הפך למרדף תעופה אחרו ולטייס גיוס. אפילו ככה הספיק לינדברג לחתיל מטוס ימיני אחר אל חוף מי האוקיינוס השקט. כשתמה המלחמה נעלה לינדברג ונשאר בצל עד יום מותו.
זה היה תפרון נוח. בסופו של דבר לא היה לו קיום, מבחינת ההיסטוריה, בשום מקום מלבד ב"מקסיס" הקטן של רוח סט. לואיס, המתגורר היום ב"מוזיאון התעופה הסמיתסוני" שבושינגטון ושכשעה זו בודאי מכינים לידו מקום בו יעמד הויינגר.

יאי לכיד

מלחמת העולם הראשונה

כלא זה לא מה שהיה פעם

**פיתרון מהכבי
לבעיית הצפיפות
בבתי הכלא: האסיר
נשאר בביתו, מעקב
אלקטרוני מגביל את
חנותיו.**

מחוז נאסאן, ארה"ב, מנסים בימים אלה שיטת כליליה מהפכנית: "מאסר בית אלקטרוני". השיטה מבוססת כולה על מערכת מעקב אלקטרונית, המותקנת בביתו של האסיר. לקטולו של האסיר מצטרף משרד קטן, המופעל באמצעות טלפון שאורך חייה כשנתיים. המשרד מעביר כל הזמן אותות אלקטרוניים למקלט הממוקם אצל אחיו בבית.

כל עוד נמצא האסיר בדיוק של 50 מטרים מן המשרד - הכל שקט ורגוע. אך כרגע שהוא חוצה קו זה, או שהשירות נחסם בדרך כלשהי - ישר המקלט קריאה מביתו של האסיר, באמצעות רשת הטלפונים, למחשב מרכזי שימקם בשירות המבחן המקומי. המחשב יצין את התאריך והשעה המדויקת בה נחסם האותות. בשלב זה האסיר הוא על חוק של אסיר-ברוח, אלא אם פעילותו אושרה. כאשר מקלט המקלט אוחז מן

בית סוהר בסלון

המשרד, המודיע על כך שנשאו שוב נמצא בדיוק של 50 מטרים - הוא משרד אוח נוסף למחשב המרכזי, ובו ציין הזמן המדויק בו חזר האסיר לדיוק שלו.

בנוסף לכך מתקשרת המערכת בזמנים קבועים, לברוק אם המערכת פועלת כסדרה ואם לא נעשתה חבלה בציוד. המערכת פועלת 24 שעות ביממה, שבעה ימים בשבוע, במהלך כל תקופת המעצר או המאסר. ניתן להזקין בה תיפקודים נוספים. כך אפשר לפקד על כך שהאסיר מתייצב בקביעות לעבודתו, לפגישות טיפוליות, לקבוצת עזרה עצמית לאלכוהליסטים, ללימודים, הוצאות אצל קצין מבחן וכל פעילות אחרת שהחליף עליו בית המבחן במסגרת תנאי המעצר.

המרכז במערכת שתפקידו לוודא אם האסיר נמצא או שאינו נמצא בביתו. היא אינה מקליטה קולות או רעשים. זהו בעצם תחליף לטיקון שירות מבחן רגיל, המשתרע על פני 24 שעות ביממה. אמצעי שהוא חומר יותר מפיסק מבחן רגיל - משום שהוא משמור

10

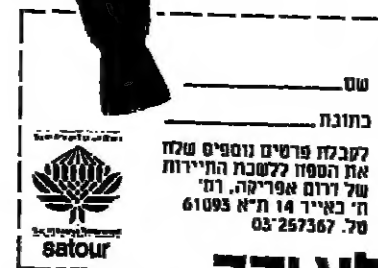
למי שכבר ראה הכל ולמי שלא ראה עדיין כלום

גם אם אחת מייל וחוק או שאלו כך הצעדים הראשונים בעולם הגדול, אסור כך להחסיין את דרום אפריקה. עולם ומלואו בארץ אחת. כאילו עובל פיוות החסד, מכל העולם האחרון ובאו להיות יחד.

ועכשיו, כל אחד יכול לממש את חיות הביקור בדרום אפריקה. ערך המפגש המקומי - הראנד - ירד. יחסית לדולר ומציאות מזוירים מפחיתה נוצרה. למשל: לינו לילה + ארוחת בוקר בבית סלון ברמה נבונה עולה בדרום אפריקה כ-25 ע"ח בלבד. ארוחת ערב מלאה ל-2, בחוספת בקבוק יין דרום אפריקאי מעובדת, חעלה לך כ-20 ע"ח. ואם חשוקה נפשוך באופנה העולמית האחרונה, חולצה למשל, חעלה לך רק 6 ע"ח... והדוגמאות רבות רבות.

אל חוותר. בוא לראות את כל העולם ובמחיר של ארץ אחת. הבוס עכשיו, לסוכן הטיסות ענך ודרום פרטים נוספים.

דרום אפריקה-רעיון לא יקר.

פתרון מבריא

מברג נטען, נייד,
ללא חוט חשמל
ועם הרבה כח.

ניתן להשיג עכשיו
במחיר של **115** ש"ח בלבד.

בכל חנויות כלי עבודה המובחרות

נשיונל - אתה מגיע דחוק

66 טמסל

החל מ-115 ש"ח

התמודדות

רני צוקרמן במשרדו להיות נכה זה אולי מקצוע אצל בלי עניד

עצמאי. העיזי היה גרוע והוא שכר את גינת פינגוין בנהריה לערבי כדור, אבל באה מלחמת יום כיפור וחיסלה את הכיבוד והא העסק. למרות הצניעה, הוא התגבר לצבא. הפעם לגולני. כששמעתי את האופעה רצתי ליחידת גולני, ושם מצאתי חבר שניש לו את הרב. התחמתי על טופס התגברות והפכתי לנהג ג'יפ. לאחר כיבוש הדרום, חורתי הכיתה. אני זוכר שלפני שעליתי לרמה נכנסתי לשוחה עם סוכ'בישות, כדי לברר עם יש לי ביטוח במקרה שקרה לי משהו.

כשחזר למציאות הארצית, מצא עסק מחוסל. הוא התחיל את המלחמה מחדש - הפעם מלחמה כלכלית. הקיבץ הראשון - העברת טרקטורים מגמל חיפה לחל אביב. הוא היה עדיין מוגבל בהליכה, ונזקק למקל'עזר. רק לאחר שנה וחודשים נוספות, הוא הצליח לעמוד על רגליו ללא עזרה. תהליך שיקום שנמשך קרוב ל-3 שנים. אתר כך חזר לקיבוץ. לא למגורים, אלא כדי להיות מנהל שיווק של 'תואם', חברה ליעוץ ושיווק של הקיבוצים. לימים נסמנה החברה - אך הוא המשיך בפעילות וקשרים עם הקיבוצים. מרבית הפרויקטים שלו קשורים לקיבוצים. אבל יש לו גם חברת שיווק בהולנד, חברה בצרפת וכמה מפעלים במקומות שונים בארץ. כשנבקשים ממנו לפרט יותר, מה עושות כל אותן חברות שלו, הוא מגמה להסביר: אני עובד בשלושה מיסודים. במישור הראשון, אני מביא ל'ז' טכנולוגי לארץ, בורק את השוק לצידו ואחר כך בוחר טקטיקה ואסטרטגיה לבניית התשתית לשיווק. מישור שני - היום מברר ייצע בשבילי סקר שיווק ואני בונה עבורו מערכת שיווק. למעשה אני יוזם מעין אגף שיווקי של המפעל. מישור שלישי - ענייני פעלים כושלים הפונים לעזרה.

תחביבו הגדול הוא שיש. בכניסה לבית המסדרים שלו, מתנוססים כמה פוסטרים של סירות שיט. עד לפני שנה, היה רוני חבר התהלה והגובר של איגוד השיט בימי 'שטראוס' הוא הדיך את הסקיצה הימית בנהריה. בהתגברות, בין הפעילויות שארגן במהלך הקרנציה שלו באיגוד השיט, היו אליפויות העולם לגולשים בנהריה, אליפויות העולם בשיט מפרשיות מרגם 420 בת"א, המבצעים והתחרויות הימיות בכינוס הפועל. מדי פעם הוא יוצא להפלגה עם חברים. הכן הבכור, אלי, שעל שמו קרויה חברת אליי'ס, ובה לפני כשנה באליפות ישראל בשיט מפרשיות מרגם 350 - הישג שרוני מברר עליו בנאומו מרובה.

היום הוא מרגיש שהצליח, ולא רק מבחינה כלכלית. יש לו בית גדול ויפה כדור השוק, ועסק משגשג. עשייתו רבירה כמותית עצמי. אני לא יודע אם כראי שתכתוב את זה, אבל אין לי שום קשר עם גנים או חברים שהיו איתי בשיקים בבית קיי בנהריה, או בבית החולים. ניתקתי את עצמי ניתוק מוחלט מהגלגל הזה של חסרת. אני יודע שיש אנשים עם אותה רמה מציעה, שצריכים מתחשים את עצמם. הם עדיין נכים, לא רק בגוף - אלא בגם. אני שמה שלי היה הרצון להתגבר על הפציעה, והצלחתי. עניין של החלטה מוצלחת שלקחתי על עצמי.

אבי מור גנשטרן

ללא רחמים

כשהיה עליו לבחור בין צניות לבין רחמים עצמיים, בחר רמי צוקרמן בציניות. במלחמת שעות הימים נפצע קשה, הרופאים לא היגרו על סיכויי ללכת. היום הוא איש עסקים מצליח, הנחוצ אינה ניכר בו. הוא אינו הולך, הוא רץ.

מלחמת ששת הימים, בקרב על ירושלים, עלה הג'יפ של רוני צוקרמן על מוקש. רוני ספג חבלה אירידה והפך למשותק בחלק הימני של גופו. כמשך חמישה חודשים שכב ללא הכרה, מחובר לצניניות והשמה. הרופאים לא נתנו לו סיכויים גדולים לעמוד שוב על רגליו.

היום אפשר לומר שהוא רץ, לא הולך. וזלש על כמה חברות גדולות, העוסקות כולן ביעוץ ושיווק של השקעות. את הפציעה הוא מניח מאחור. רוצה למוחק לחלוטין את הנושא הזה מחייו. לא רק הרוח השתקמה: גם עין כחלונת התקשה להבחין בצליעה בעת ההליכה. ומרוב כאדם שהיה פצוע קשה מאוד.

רוני צוקרמן יושב במשרד מרווח ביראליה. משם הוא מנווט את העסקים הגדולים שלו. ממול לכסא-המנהלים שלו, אוסף תמונות של ארבעת ילדיו. הוא תיער את שמוחיהם בחברות שבעלותו. 'אילית, יעוץ ושיווק' נושאת את שמה של בתו בת ה-13. על שם הבן הבכור אלי, נקראת חברת 'אליי'ס', חברה לשירותים ימיים בע"מ. מפעל 'ארו', למוצרים טרמורפלסטיים נקרא על שם ארו, הגינאי הקטן. הילדה הקטנה איריס, 'התמפקד' במערכות להשקיה ממחוסכת לבקרה מביכות. טלפונים, אודות פעילות. על הקיר שלט: 'אלה שיכולים, עושים. אלה שלא יכולים לעשות, מלמדים' - ואלה שלא יכולים ללמד, מנהלים.

רוני מבקש לאורך כל השיחה, שהסיפור לא יצא שמאלצי ובומבסטי. הוא מנסה למקד את הסיפור בשיקום שלו, ופחות בימי הפציעה וכל התחושות, הכאבים, הראגות שליוו אותו במשך כמה שנים. כשהוא חוזר בפלאשבק לתקופה ההיא, הוא מקמץ במילים. רוצה לשכוח. מהרגע שפסק את עיניו לאחר חמישה חודשים של חדרמה מאונס, היה לו ברור שהוא הולך להילחם בנכות שנכפתה עליו. לא רצה רחמים עצמיים. סלח מה.

גולד בשנת '48, בקרית חיים. כמו כולם, הלך לתנועת נוער, 'הנוער העובד והלומד'. היה ברור לו שהוא הולך לנרעין יקר עם החברה. אלא שהוא החליט להקדים את כולם: בגיל 16 עזב את הלימודים והגיע לקיבוץ אלומות, הקיבוץ של הנרעין. התגייס לגלגל. נפצע ב'67, בקרב על ירושלים.

הסטאר האמריקאי

הגיע!

A*Star II
Wells American

עד פי 14 יותר מהיר
ממחשב PC

מחשב AT המהיר בעולם והמשוכלל מכולם.

בארצות הברית זה הלהיט.

רמת אמינות גבוהה, מהירות שיא בעבודה ויכולת
הרחבה בנפח הדיסק (עד 160M) ובהרחבת
עמדות עבודה על מחשב.

וולס אמריקן נסיון של 18 שנה ביצור
מערכות מיקרו מחשב בארצות הברית.

**מה עושה את "וולס אמריקן" לרכישה המשתלמת והטובה ביותר.
הטבלה הבאה תיתן לך התשובה.**

אחרים	A* STAR II
רובם מיוצרים במזרח הרחוק מעטים מורכבים בארצות הברית	מיוצר כולו בארצות הברית
רובם לא יותר מ-14 חודש	חברה בת 14 שנה
בד"כ 6-8MHz רק בודדים מגיעים ל-10MHz	מהירות עבודה עד 12MHz
אין פתוח עצמי לרוב החברות	ה-BIOS פותח ע"י היצרן
בין 130-200W	ספק כח 220W
אין חכנה לרשת ב-BIOS	הכנה מלאה לרשת כולל BIOS עד 256 משתמשים
מקלדת רגילה	מיקלדת TACTILE מיוחדת
מבנה סטנדרטי	מבנה מסיבי במיוחד
מרכיבים עד חצי שנה	אחריות מלאה לשנה
רק 2 מהירויות עבודה.	4 מהירויות לבחירת המשתמש: 6-8-10-12

הכנה מלאה לרשת

תשמע את תאמין
מבצע הכרות
לתקופה קצרה

אליפס גות מחשבים ותקשורת.

ת"א דיזנגוף סנטר (שער 4) סלפונים: 284743, 204706

לא פמיניסטית

נאוה ליבוביץ',
יפניד-אכרית.
הדבה גאוה
מקצועית. הרבה
סיפורים: על גברים
שהמקצוע שלה
עושה להם אשה,
על הבעל שהביא
את אשתו שחיונה
במדינה, מה
שנשיו יכולות
לעשות.

נאוה בעבודה חושפת שהתקן נכון תוצרת, הניע למצוי פסי מלא

מתחילת להגיע. נאוה משתחלת מוחות למכונית, מפרק, מוסק
מתקנת, מורדת, שולפת את הגלגל, סוחמת את התקן, מוליכה
מייצעת, מה לא. עד שעה שבע בערב. 13 שעות על הרגליים. למה
אני עושה את זה? המון סיפוק פיזי. זה מרענן לחזור הביתה אחרי
יום עבודה מתחילת, אבל מרגישה את כל הגוף, כל שריר, מת
נתן תוצרת, כעת רוצה מנוחה. תחושה שהגוף עשה משהו, הגוף
למיצוי פסי מלא. שלא לדבר על כושר.

היא יודעת שהיא קוריוז. "הייתי אמרת שתעבוד בשם
אחריים מהמכשירים כאן תושבים שאני בן, פנים אלי כלשון זה
כשאתי מתקנת אותם, הם בשוק קטן, "מהמון אז מה את עושה פה
לפעמים זה מתפתח צעד אחד הלאה. כנס למשל אחרי, ראה את
בעבודה, חזר בעבור כמה שעות עם אשתו 'את רואה, יש גם נשים
שעבודתן שתלמדה, בא לפה מעט רתי אחרי, טפס לי בדידות על
השכם, וכשנודע לו שאני בת - לא ידע איך לאכול את עצמו."
יש, כמובן, כאלה שלא מסתכלים לי בעיניים לא יכולים
ולעומתם המנהלון מתחילים איתי, רואים בחורה עובדת במסך
ונגנבים עליה. זה עושה להם משהו. הידיים השחורות שלי לא
מפריעות להם, להיפך.

בצמוד לידים השחורות יש ראש פתוח ונגון, או תעודה עם
ציורים גבוהים בבית-ספר עיוני ויקרתי. עם זאת, היא מתנהגת
קריירה צבאית של מנצ'רמאכרית. "ואן, כשאתחנן, אקל
תערת המסכה, ואכל לפתוח מוסר לבד. לעבוד המשיש שיש
לעשות כן, ואחרי כך לחשוב הלאה."
איכשהו, היינו מצפים ממנה לרעות ממיניסטיות נורצות. איפה
אני רואה התנהגות של נשים על הכביש, ומדועצות, כל פעם שיש
פקק, זה בגלל גננת... לנשים יש פחות יכולת מהגברים, לפחות
בנשיאות המכניזם."

מורד לשמור אותה אומרת זאת אגב החלפת גלגל הצי מוחמת
מורדת ומקצועית בעולם.

אווה ליבוביץ', בת 18 וחצי, חושבת שמקומה
הטבעי של האשה הוא המטבח. היא חושבת
שאשה אמורה להיות רכה, נשית. נאוה ליבוביץ'
עובדת במסבכת.

נגשים במסבכת. מושיטה יד לשלום, יד
שחורה מגיין וסמן. ללחיצה נלוחה חיוך נאה.
לנאוה אין כל בעיות עם המקצוע שאימצה
לעצמה. המסבכת שייכת לאבי. לפני כחצי שנה
נקרא למילואים הוא היה זקוק בחיטות למישהו
שישגיח, ואני נורבתי. התחלתי בלהשגיח על
העניינים החוצאי קבלות. אבל זה לא כשכיל המספרמנט שלי. אני
לא יכולה לשבת על העסיק יותר מ-10. התחלתי לחקן מנצרים.
היו לי מריבות רציניות עם אבא שלי בעניין הזה. הוא חשש
שאקבל שרידים, חלילה, שלא לרוב על הליכוד. לי לא היו כל
הפחדים האלה ידעתי שאמור. כעצם, אי פעם לא הייתי בדיוק
המטריאליסט הנשי הקלאסי. תמיד שוחקתי עם הגנים, רכבתי על
מוסין, השתחלתי. לא הייתי בדיוק 'לילה ערינה' אני לא שמה על
כל המוסכמות, מה בחורה צריכה לעשות ומה לא. אין כאן עניין של
מדיניות, אלא של גישה שונה לחיים.

היום של נאוה מתחיל בשעה חמש בבוקר. לובשת בגדי עבודה,
שוחה קפה, הראשון מבין עשרות סלים שולטנט במסך היום. כש
היא כבר בעסק המסבכת בתחת. מו' יציב, ליד סקורקולה. אף
שהיא מגיעה לעבודה - מתחילה לנקות. המכונות עם התקרים

ויילס: אסף טופח

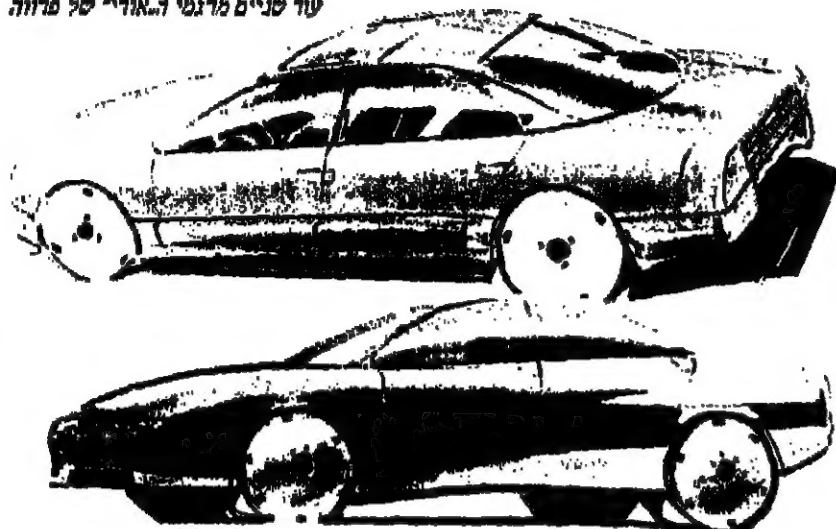
פולקסמן

האזנה מיוחדת

גל גלי העתיד

עוד שניים מדגמי האודי של פרוזה

דגמי סבונת פרטי. אולי לא כל כך פרקטי, אך היה זה תרגיל מעניין בעיצוב הצעתו וחתה מכונת מתקפת. אלכס פרוזה הוא מובחרים במגמת עיצוב הרכב בקולג' הבריטי הישיר, שהתקבל למגמה בזכות כישוריו כמעצב ולא כצייר. תחומי של מפעל מכונות כלשהו. "קין ירושלים" תורמת לסימון לימודי. רק לאחר שהתל למד בקולג' והרשים את מוריו, הוזמן פרוזה להצטרף למחלקת העיצוב של סטודיו וסגל. במחלקת אלו העביר את חששתו הקיץ, בתרגילי עיצוב לירגמי וחברות. היום הוא נהנה ממימון חלקי של לימודיו גם מצד חברת פנו - הישג באמת יוצא דופן. חברה צרפתית תומכת במעצב הישראלי הלוטר בבריטניה.

היום הוא נמצא באמצע הדרך, עם קרנהוט למעלה. שאיפתו, כמו שאיפת כל מעצב מחולל אתה, היא לעבוד עם מעצבי השורה הראשונה. בשלב הבא הוא חולם לראות דגם שלו נע על הכביש ואולי פרוזה דומיני ייוו משהו בתעשיית המכונות מתוצרת הארץ. אם בכלל יהיה לנו פעם דבר כזה.

אלון חובל

מלון הולידיי טבריה

כאן, ממש כאן. 4 ימים ו-4 לילות ב-109 ש"ח

תוכל להעביר 4 ימים ו-4 לילות של חופשה מתנה שעליה חלמת

במלון הולידיי טבריה

עם מועדון לילה ושלל תוכניות ממוגנות. בריכת שחייה מחוממת. מועדון בריאות. סאונה. ג'אקוזי. מתקנים רבים ואחרים. מטבח עשיר ומזון בטעמים מיקטניים.

המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מע"מ.

המבצע עד 15.3.87

לנבי צה"ל - עכשיו אפשר להתקבל למלון הולידיי עם הפניה ממשרד הבטחון. לאחר יגיעתו במלון כל השיפורים הדרושים, ללא תוספת מחיר. החקירה עד היום לטלפון: 3-21901-067.

אלון מסעדה / ALON RESTAURANT

אנו שמחים להודיע לקהל לקוחותינו כי פתחנו מסעדה חדשה בסגנון אירופאי ברח' שלום-אש 9, חדר יוסף שעות פתיחה: כל ימות השבוע צהריים וערב (מלבד שבת ומוצ"ש) הזמנות מתקבלות בטל: (יפלא פון) 050-23185

אירוח וירגה אלון

כשנלמד ב"בצלאל" תכנון אלכס פרוזה, כחריגלי-עיצוב משעשע, מכונות מחקירות. היום, כמה שנים אחרי, הוא נמצא על החבורה הקטנה בה דואה 'דחון' הרכב היקרתי קאר"אח מעצבי העתיד של העשייה הרכב הבינלאומית.

אלכס פרוזה ואיש שלנו בין השעת הבכירים

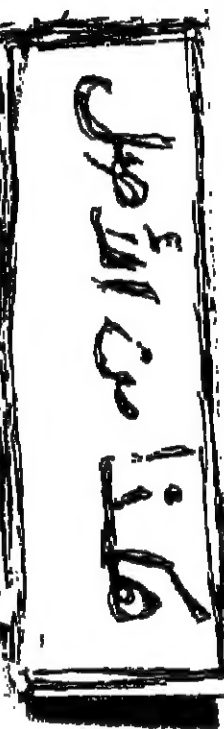
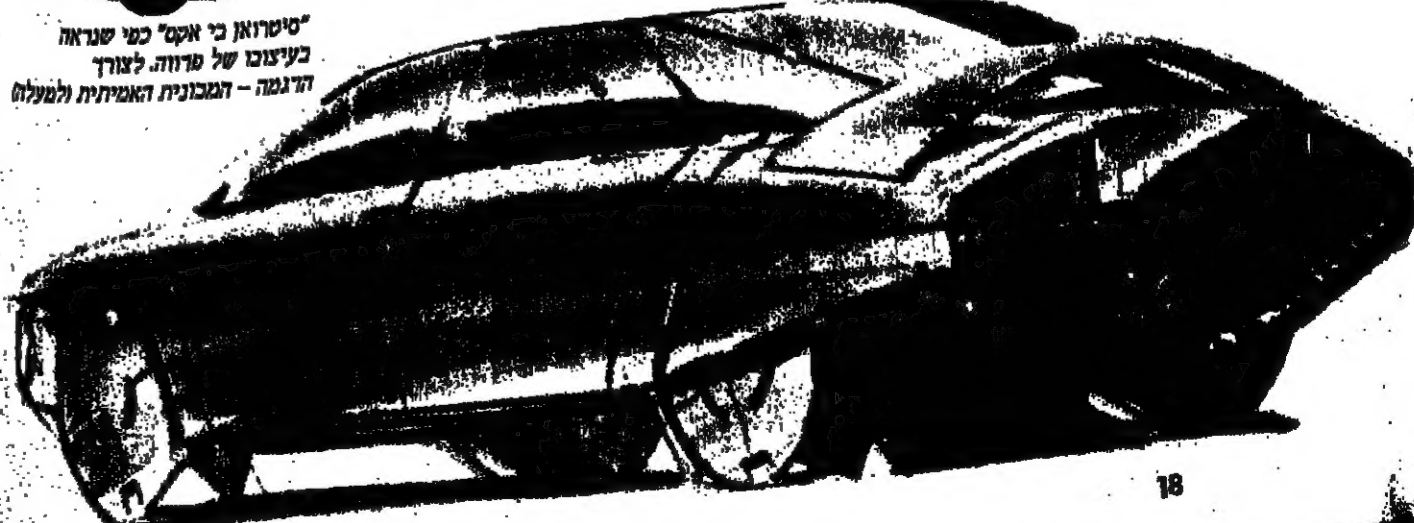
אנשים של מחר - בכותרת זו הכתיר מגזין המכונות הישראלי "קאר" את תלמידי מגמת עיצוב הרכב בקולג' המלכותי לאמנות שבאנגליה. השעה אנשים בלבד. אנשי העתיד של תעשיית המכונות, האנשים שיקבעו במידה רבה את צורת הרכב בו ניסע בעשור הבא. בחברות הבכירות אנו מוצאים גם הם ישראלים אלכס פרוזה.

פרוזה פועל בתחום תחנות ואובייקטיות. עיצוב מכונות אינו דומה לעיצוב חלוצה, בו מדגם חרש של מכונות הוא מודרני וחל. והשקפה מודרנית חרש לראות את יצרן המכונות נע על הכביש כאן לא

לדגמי אודי קווי אגרסיביים

"סטודיון כי אקס" כמי שגראח בעיצובו של פרוזה. לצורך הדגמה - המכונות האמיתיות למעלה

יש חדש
במבריהו

ב-חלון, החוף השקט
צמוד צמוד לשפת הכנרת

נפתחה
מסעדה בשרות עצמי
מבחר עשיר של סלטים, מרקים, בשרים
ומעדנים ביד המלך
- כשר בהשגחת הרבנות -

הזמנות: מלון החוף השקט בע"מ טבריה
דרך גדוד ברק, טל' 067-20632, 067-20602, 067-21441
טלפקס 6604

מועדון הספורט
רמת השרון
מודיע על
הרשמה מוקדמת
במחירי מבצע מיוחד
עד 20.1.87

בצל את המבצע אשר לא יחזור על עצמו
הירשם עוד היום

מועדון הספורט רמת-השרון
רחוב הכים 50 רמת-השרון 48222, 03-484223
לחברים 32%.

חברת חדסית - מתרון לכל דבר

על אחד המדמים בסטוריקט חקירוב ודאי תמצאו
דיווח ממשלטיים בשלל צבעי הקשת. במבט ראשון
קשה לחזות עד כמה רבה התועלת שידיות מוטות
אלה יכולות להביא לכך. חיבור מוטות של ידיות כזו
לקרסון חלק עמיד או מוט טבעי חופף את הקרסון
למעין קומקוטון. כך את חוזרת בעיה שקיימת בעת
המדידת מוטות החלק החדש, שעה שאת נדרשת
לפנומנות רבה בקליעה - על מנת להבטיח את
שביעות למקום הנדרש.

אחת דיווח יכולה לחסוך אין ספור קרטונים
קומקוטונים ע"י שימוש חוזר.

חברת חדסית בע"מ
סל: 359280, 359239
האזורים 24, רמת אפרת

שעת הכושר הספורט של חובבי הספורט במכון ארזים בהרצליה

תוכנית אימונים אישית
תוכנית כלי משחקים
במבט ראשון תוכלו לראות
דיווח ממשלטיים בשלל צבעי
הקשת. במבט ראשון קשה
לחזות עד כמה רבה התועלת
שידיות מוטות אלה יכולות
להביא לכך. חיבור מוטות של
ידיות כזו לקרסון חלק עמיד
או מוט טבעי חופף את הקרסון
למעין קומקוטון. כך את
חוזרת בעיה שקיימת בעת
המדידת מוטות החלק החדש,
שעה שאת נדרשת לפנומנות
רבה בקליעה - על מנת להבטיח
את שביעות למקום הנדרש.

שם, הר', גולן

מגוררת במאיר, התמריס שלה בוסה יותר. עכשיו אי אפשר
לעצור את התהליך. עצוב לי בגלל מה שיהיה שם כי תהיה
שפיכת רמים. אבל מי שהולך עם הדיכוי עד הסוף לא חול
להמלא על מה שקרה אחד כך. ראייה את הלווייתן של השחורים
שמן אין עוד שום מרינה בעולם שהלווייתן נערכות בה ברמה
במקום שאין כבוד לחיים, אין כבוד גם למוות. ברוחאפריקה
השחורים רצים עם מתיחה אל הקבר. זו ריצת אמוק של אנשים
שאי אפשר לעצור אותם עוד.

גולן חוזרת ונידשת לשואת ההורים באירופה, כשהיא מרמזת
את סיפור סדר העברים. 300 שנה של אימים. גם כשהיא מרמזת
על רוחאפריקה בפוליטיקה היא חוזרת לנאצים. עד כאן לא
אמרתיו שיש לי להאמין שאנחנו, הקורבנות הראשונים של
הגזענות הנאצית, נהיה האחרונים שיבינו כי האפרטהייד הגיע לסוף
דרכו. לא אמרתי מחשש שיאשימו אותי, הם וחלילה בהמשכה
הנוראה יפס נפש.

גולן אינה מודנית. היא לא מוחזת ממה שמפחד אנשים בדרך
כלל. היא ביקרה את מיטב ידיריה בכתי הסודר האמלים כיוצר
באפריקה. אני עיונותאית מעורבת. תמיד אעדיף להציל חי אדם
ולתצא אותו מבית הסודר, מאשר לכתוב את הסקופ שיסכן את
חייו. אבל בספירה היא מקפידה על אובייקטיביות. תרומים
והאמריקנים כפופי השמחה הצרפתים והבריטים כקולוניאליסטים.
איינם יוצאים נקיים מתחת עטה. היא מניחה לעובדות לרוב
כשכילה את עמדותיה והיא שומרת להרמוניות אחרות. אתה אתה
תתגלה אלי, בספר שהיא כותבת עתה עם אמנון רגנר ויצא
בתוצאה. מעריכי 'הרומינג' שם תהיה אולי גם רצת חשיפה
אישית, שממנה היא סולדת. משפט נדיר כמו זה: 'אני מנסה
לנסוע לגבול המפחד את לוב, סודאן וצ'אד. לשבת על הגג של
המושל מתחת לשמיים המדומים של אפריקה ולשמוע את קול
ישראל'. זה, כן, אבל אל תבקשי ממני לשבת ליד שולחן
ברסקהוועית ולעבור.

אבי אור גנשמוך

באשר לחלקנו בתמיכת העבר בקונגו והיום ואירן של העג
מובטו. הספר מטייל על פני אפריקה בניעות מידע מתוממ
וקולות. פני השטח של הספר נראים כמסחירים מעטים שר
עדיין להתוודע אליהם. חבל רק ש עורך קפדן לא היה על המ
הוא. יש רישול לא מוסתר בהכאת החומר, כולל הרבה שניות
רפס, רווקא בתאריכים.

המחברת מבקשת הפעם רק לעורר עניין, לזרוע סקרנות בקרב
חושיו של הקורא הישראלי. אולי לשוב מוסכמות. אז פפי
שואלת גולן, 'אז מה אם אדם אוכל חלק מגופו של אדם אחר
הקניבליזם הוא חלק מסקס, יש בו כוונה. היא זוכרת שסמדת
אחיותי התריס כנגדה: 'אתם אומרים עלינו שגזענו
קניבליזם... לפחות אנחנו הורגים לצורך כלשהו אתם, באיזה
הרגתם מליני אנשים... ואחר כך לא ידעו מה לעשות בטש
ופרשתם אותו'.

מה שלא נאמר בדפים האלה, שאינם באים לעורר למשל
ישראל הנוכחית, או לבקר ממשלות קרסות, נאמר בחדת במש
שפירסמה גולן בגליון האחרון של כתב העת. פוליטיקה
לישראל, אמרת שם גולן, 'אין, ומעולם לא היה, מרינה
אפריקאית. שום גוף מוסמך - לא הכנסה, אל הממשלה ולא מוח
מפלגתי בכיר - לא נתנה להסיק לקדים מן העבר ולהתוות עיס
בנושא זה'.

גולן אינה מתעסקת בניסוחי סרק יפהפיים. עכשיו, היא אומרת
כשהעולם המערבי ובראשו ארה"ב, מושך ידיו מרוחאפריקה
המבצרת את מעוי האפרטהייד המתפוררים שלה, גם על יחל
לפחות, לשאול שאלה נכונות.

כשיחה עימה, בביקור קצרצר בישראל (בדרךכלל היא

ספק אם יש בארץ
הזאת מישהו החביב
את אפריקה כמו
חמד גולן, כחבת
אנטי-ביבשת
השחורה וחשבת
לסמכות עלינה
בנושא, קשורה
הגלויים והחשאיים
עם אנשי-צמדת
בממשלות שם הכבו
כבר למיחות
עיונותאית סברה
החדש, שחור-לבן,
שחור-לבן מעביד
נגישות-אידע על
אפריקה. היא יודעת
בחדאח
ששפיכות הדמים
חיושך.

צילום רחי קסטור

תבר גולן לישראל אין, ומעולם לא היתה מרינה אפריקאית

מטורף אליה

המחנה, הגאולה

המחנה, הגאולה

המחנה, הגאולה
המחנה, הגאולה
המחנה, הגאולה
המחנה, הגאולה
המחנה, הגאולה

אל מריה הצעירה הלילה
החל לעשות מים בראשו
ההסטה שביצע משהו
בפעם נפילה חשית מנוכה
מפנה, כשהוא שצנח במסגרת
תוך כדי משפט.
כדי לבצע את הסטאנס
מריה לנסע לטריטוריה
מולדתו סירוב השלטונות
החריגה. מטובו מריה
המרינה - כדי להשיג תומא
אס יש להחיש מרומם וחסר
נפילה חשית. המילה האחד
הבנה הנכח - לרשת רבים -
הוא קצת כמה פעמים בתנאי
בביתו חשית. עם יריד רגל
באת - העקרה מנחה מאדם
בזמן העקרה שניהם חשו
המסות מסוס אנגלי מסיסוס
4,500 מפרים בשטח האס
את ואל המסות לא ויה ומו
ללא כל ציד נה כארבעים
קליט
הוא הצעיר ארץ ארבע
כניסה לאסל - כדי לסייע
מבצע המסות. על גבי
החשית במסות למריה
החשית לבצע לסייע מריה
עם שיכור החשית את
המסות כולו 40,000
המסות החשית על
החשית החשית על
החשית החשית על
החשית החשית על

המחנה, הגאולה

גזית ראשונה המבשרת את הפעולות ייצוגיות בציד 1986 בשוק הישראלי הפורה מיקבי "אליעזר". שלוש בקבוקי יין חדשים יישנים, וראייתם לציון מיוחד. אנו גורן בין משלוחת התקשורת המבט והשווה כל כך לחובביי אמתית א. שמו היינות. ב. מורס. ג. איתנים.

הינות חדשים נקראים נקראים "שטורגול", שם כתוב באנגלית, באותיות קידוש לבנה, ואילו בחתימת התווית רשום באותיות ועידות השם "אליעזר".

אנשי "אליעזר" יוצאים מחוץ התחנה, כי ינם זקוק לשינוי - ואולי גם לשיפור - תרמית. כיצד עושים זאת? לשעבר היה זה בעזרת שמו של הבדן והדרוסטיל, אולם כיום, לאחר שחטנו את ייצוג מעלים, ואכן, יין "שטורגול" תוצרת אליעזר מוזר

יין בעזרת השם

במיוחד: 19 שקל לבקבוק. נכון, אין זו טעות: 19 שקל לבקבוק זה יאכחו של חובבייין בלאו אליעזר, הקרי. "שטורגול", הוא של למקובל בשוק הישראלי, ועד זאת אין הוא נקי ממגנטיזם. זהו צנום, בוראם כתוצאה מסיפיליטת בריטניקוויק שגורש לזרע מוגזמת של חלקיקים המרחפים בחיידים שלפני ההסמכה הנוצרת היא תחושת רעילות, רוח ושריפה, גם צבעו המימי המגנט של היין מעיד על מתינותו. היין אינו רחוק, הוא גורם לחיפוש קל מה הסועם, יתרונה החשוב בכך שהוא בעל ארומטיות מובהקת של מתינות בלאו, את הייתי מוכן לשלם עבורו 7.50 שקלים נדיר.

אשר ל"קברנה מובינידן" יקב אליעזר יצר יין קברנה מובינידן בציד 1986, כך שהוא ראוי לשתיה כיום. כל נשמת לפני שלוש חודשים עייין היה היין הזה ענבים חזקו המינימלי המשתכל בזה לשמו את יין הקברנה כיצד הוא שנתים, אמת, יין הקברנה בשטורגול ראוי בהחלט לשתיה, אולם צבעו מעיד עליו כי אין זה פרידו כי מעי בו שיעור כלשהו של יין שאינו מן הבדן האחרון, הדבר מוזר, לפי החשק.

בטינון תחושת עסיצות כמעט לחלוטין, האם זהו יין קרוב ותלמות ביין הקברנה. קצת סבלנות והנה משתלמת ליב אליעזר המעלה המזין, היין הנו בעל ארומטיות של קברנה מובינידן ואת טיבה מספקת לכך שאנצית המדורר - כ"ש שקל לכל בקבוק.

בטקס יין אמת שוחה מידע ענבים כאשר ברקע אמת חש יין שוחה בנראות שנתהפכו המרומצות ליצרני היין, ובמקום ייצוג מרגש עסיסות קלה של חירוש השרי, היין הנו בעל מתינות מוגזמת והוא חסר חומציות, שחאון את תבונה המתינות, אשר לארומטיות של השנין בלאו היא אכן קיימת, באופן דומי.

סידרה חדשה של ייצוג מיקבי "אליעזר" הגיעה לשולחן הישראלי. תומחה היינות ישראלי עשהאל שוועם ומחזרשם. כמה הוא היה מעולם על כל בקבוק?

שקור ■ שקור ■ שקור

הכנת שקופיות
חור 24 שעות

הכנת שקופיות
מתמונות ספרים וכי

כל איור חבתי בליווי שקופיות מסמך הערב

■ מתוך סרטי שקופיות ■ מתוך תמונות צבע ■ מכירת סרטים וצרכי צילום

שקור

יחידה חלוי 143, תל אביב, טל. 03-231114

ספרים חדשים בספרית מעריב:

בינה ורחשי לב מאת ג'ין אופטן

ספר המבטא את המבטאות והרגישות והמאמיות את מורכבות יחידת החיים והמחשבות.

לחשיבה בחינת חשיבה מאת ג'ין אופטן

קשוח

מאז נבנס אלוף יוסי פזל לתפקידו כאלוף מיקוד הצפון, קיבל נושא המשמעת משמעת מיוחדת. והיילים במרחב התיקיד כבר יודעים שהאלוף הוא קשרן ומחזיר בכל מה שקשור להפעלת החיילים, הקפדה על הוראות בסדרות באימונים והתנהגותם הנהגים בבכישים.

אלוף פזל הוא תוצר של חיליהשורין של פעם, של ימי גורדושים, מי ששיירת בחיל בשנות המישיים והשישים, ידע כי אי-הקפדה על הפעלה חלפת ואימילור הוראות, עליים ביוקר רב, כיום, ברוח הערכים ששטג בשורין, מאמין אלוף פזל כי המשמעת אינה מכשיר שנוער לדכא את החיל, אלא תנאי הכרחי לתפקוד נכון של הצבא. חיל משמעת, סבר האלוף, הוא חיל טוב מי שמקפיד על הפקודות וההוראות, מוגע תאונות וחוסר רג. המציאות מוכיחה כי האלוף ידע מה הוא שם, מרבית האסונות, רוב האסונות והאימונים שקיר בצהל, נגרמו עקב אי מילוי פקודות וחילול הוראות.

וגם קצי לאתר שנבנס לתפקידו, למר חילי מיקוד הצפון כי האלוף החדש, אינו רק יפה רוס, בכל מנות הצבא במרחב התיקיד, הופצו הנחיות מחמירות לגבי הקפדה על הפקודות של החיילים, לא רק באולם מרוץ לחומי המהנה, אלא גם בתוך המהנה עצמו. החיילים והחיילות לא אהבו את הרעיון שיש להכיש כומחה גם בתוך המהנה, אבל עכשיו, כבר התרגלו. חיל צפוני הוא חיל שהופעתו מסודרת, נושא התופעה היה רק החילול של חלוקי. לפני כחודש הכריז פזל על מבצע מלחמה בתאונות הרכבים ואכיפת חוקי התנועה. המשטרה הצבאית עברה שעות נוספות ומתנסה חודש נוסף מתחנים הבאים 97 נהגים נשפטו בתחילת המבצע על עבירות תנועה שונות, בעיקר מחדלות מופרות: אי הנחת חסרות בסיווח: עקיפה בסל לבן: אורחות לא חקניים ועבירות חניה. 28 מבין העבריים הם קצינים עד דרגת רס"ן, 55 נהגים הותר חילי וזכו, בהם גם נהגו האיש של אלוף התיקיד שנתפס כשהוא נהג במהירות מופרזת, וכוחו של המפקד לו עמדה לו, לנהג, והוא קיבל את עונשו, כמו כולם.

ספרנו את הסיפור הזה לא רק משום חשיבותו, אלא משום העניין שיש בו. מתברר כי אלוף פזל הוליס כי חלק מהנהגים העבריים, חילי הנוכה, אלא יקבלו מהם עונש, אלא עונש חינוכי: על פי התווית של האלוף, חוסר תקופות המאסר של נהגים שחורשע בעבירות חמורות, ביציאה לקט הנבול בצמוד לצורך עבודות ביצורים, או לשלוח הצבא - עבודות עיבוד חק. לבני הנגרים והקצינים, נוסף על הקנסות והכספים, נלקחו מהם רכביהם לתקופות של 7 עד 21 ימים. עם קנס כספי מסתדרים איכסוה, אבל שלוש שבועות בלב רב, זה כבר עסק קשה, שעשוי להרעיד בעתיד את הנהגים מלחמה בבכישים שלא על פי חוק.

"דובר צה"ל" מחפש הגדרה

המשטרה ריזון סיבוצים, מוכר ומקובל בצהל. זהו שורם של אלופי המטה הכללי, המתכנן ורן שיבוצי קצינים ברמות הבכירות, שהכל בצבא מתייחסים למסור הזה בחילול ורחיקו, שכן כאן נקבע גורלם של קצינים רבים - מי ימריא ומי יירדו במקום: מי יקודר ומי יילך הכוחה.

לפני שבועיים התקיים ריזון שיבוצים במטה הכללי, ובו הוחלט על שורה של מניחים בכירים בצהל. ביניהם - מינוי של קצין בכיר מחיל המדעין לתפקיד דובר צהל, אחרי שהדובר הנוכחי, אלוף אפרים לזר, פורש מתפקידו.

קצינים רבים בצהל זקפו נבה נוכח מינוי זה. מה טעם ראה הרמטכ"ל רב אלוף משה לוי, הם שואלים, להביא את הנושא לריזון שיבוצים ורוקא עכשיו זה עתה בלתי מוצלח יש כבר נישום חוסר קולגיאליות כלפי הרמטכ"ל הזה.

המיתוסים מאחורי של הקצינים, יש לה על מה להתבסס. ככל שהשכנים בעיניי, קשה למצוא צידוק להחלטה לקבוע כבר עכשיו מי יהיה דובר צהל הבא. דובר צהל הנוכחי אינו עומד לסיים את תפקידו מחר, גם לא בעוד שנה. על פי שיבוט שהשיג עם הרמטכ"ל, הוא יפוש מתפקידו רק באפריל 1988.

כאן יטענו אולי מערדי החלטה כי הרמטכ"ל הוא אדם מסור, שמועל על מי תכנית לקידום של קצינים בצהל ואין כל פסול בכך שקצין יידע מהו אופק השירות שלו, מפי שסיקל בדושות ואויר והים. טענה זו טובה לגבי מניחים אחרים - אך לא כשדובר במיניו של דובר צהל.

הדובר משמש ביועץ אישי לרמטכ"ל בנושאי תקשורת. מלבד

שוריו הקרובים וקציני המטה הכללי, הוא אחרי הקצינים המקורבים ביותר לרמטכ"ל. מעבר לנושאים הנוגעים לצהל, יש לדובר חלק נכבד בהסברת עמדותיו של הרמטכ"ל, בגיית חרמיתו בעיני הציבור והמכידתו לכלי התקשורת. ראש מטה כללי הוא בראש ובראשונה אישיצבא, אך גם מוצר תקשורתי מובהק. לפיכך, אימון הדרי, ספה משוחפת וריקמה של כיסיה בין השניים, הם גורמים הבחיים במערכת הסיקולים קודם קבלת ההחלטה למנות דובר. הרעת תנאות, אישוא, סכל רשטכ"ל רוצה להיות שותף פעיל במחירת הדובר, שכידיו יקרר, מן הסתם, גם את מרחצויו הקטנים, ויטתף אותו כלכסיו.

מור ידעו זהו שהרמטכ"ל, רב אלוף משה לוי, עומד לסיים את תפקידו כדורס אפריל הקרוב. שלוש חודשים לפני פרישתו, הוא מגלה דיווח בלתי רגילה ומביא את דבר מינויו של הדובר החדש לדיון שיבוטים. הרמטכ"ל הבא יעמוד, איפוא, בפני עובדה קיימת. וזה אם המעמד לא יהיה למעמד קיימת סכירות לא מעטות שירותו של לוי יחליט שלא לממש את המינוי ולבואו במועמד מתאים יותר למעמד. אי יהיה בהחלטה שתתקבל עכשיו משום עוול כספי, הן כלפי הקצין שבו מרחיב, הן כלפי הרמטכ"ל שהורעיר בפני עובדה וייאלץ לקנות בצער שהוא בוודאי לא יאחזב אותה.

עניין זה נחזר אומנו לשאלה שעולה כל אימת שמתכננת דובר צהל: האם תפקיד דובר צהל הוא מנהיגה של שורה לשמור בעיות של שיבוט קצינים וקידומם - או ספא זהו תפקיד שרורס במצוקות ומיומנות, שים למנות לו בעלי מקצוע, או לפחות קצינים שיש להם זיקה למדיה והם מכינים את המשמעתה של התקשורת?

נסיין העבר מוכיח כי צהל מתייחס לתפקיד כאל כל תפקיד אחר, ואפילו פחות מכך.

בכל תפקיד צבאי אחר, לא יעלה על הדעת לקדם קצין שלא עבר מסלול ולא רכש מיומנות בבינוניותם קודם ובקריסיו שהבטיחוהו לקראת התפקידים הבאים. מדובר צהל, לעומת זאת, לא נדרשת סום מיומנות. אין הוא חייב להכיר את התחום שלקראתו הוא עומד, אין הוא חייב בהכירה מסקופית כלשהי. מרבית דוברי צהל ער היום, לא היה להם ולא כלום עם נושא התקשורת ואת הנושא הם למדו על גבם של העתונאים, ולא נוסה אס נאמר - גם על גבם של צהל. התוצאה - לאראות שילום צהל ושלילת ביטית (ישראל) מחי יקר בנין הסברה בוסלת ובכלל העדר הבנה בסיסית של התקשורת והסדרות של שנות השם. מלחמת לבנון הוכיחה שלחברה לקויה ועובדה לארסונה עם התקשורת והעיתונות הורה, בעיקרה, היה חלק כבד מסיקל בעצות תרמית של ישראל ברעת הקהל העולמית.

כאשר נבנס צהל ללכנו, נתגלו לעיניו הוועות שעשו המחבלים מתושבים ונוצרים, שמעו סיפורים מקפאירים על מעשי טבח, שחיכה, אנס כפוצח וכוונות כטנו של גיסים הדוח, מעשי ידיהם של מתחלים פלסטינאים וחיליים, מוריים. דובר צהל דא לא השכיל להבין שגמלה לידיו הדרבנות בבידנה ראשונה להסביר את עוינה של ישראל. לו הבין, היה מודרד למבדו את הסיפורים לכלי התקשורת העולמיים, שמיידססם היו ערים עליוס כמוצא של רב. שום עתונאי לא יוחר על סיפור טבח, גם אם הוא אינו מצטיין באחרות לישראל. כאשר נבנס דובר צהל לפעול, כבר היה מאוחר מדי. המצור על ביירות החל, וכל הכתבים דררו בעקבות צהל צמנה.

צה"ל הפיק את חלקו התקשורתי ממלחמת לבנון. בתרגיל הסכ"ל האחרון תורגל גם נושא התקשורת במלחמה. אבל היחס לתפקיד דובר צהל לא השתנה. וי היה להציץ ברישית הקצינים שהיו מועמדים לתפקיד, כדי להוויכה שהישה לא השתנתה, דובר צהל הוא עוד קצין שקודם בתפקיד וברדנה ואם לא רי כבר, הרי מינו לתפקיד איש מודיעין. מודיעין ותקשורת אינם עולים תמיד כקנה אחד.

ואת ועודו יחידת דובר צהל מגרלת אמנם קארד של קצינים, כעלי מיומנות מקצועית גבוהה, אבל מסלול הקידום של קצינים אלה מוגבל. לרובם צהל אין סגן בדרגת אלוף-משנה. רבו וי מינו מן הקארד המקצועי לטפס בסולם הדרגות ולהגיע לראש הפרמיה, כסום מוכנים היטב לתפקידים. קידומם של הקצינים נעצר אישם באמצע הדרך, ודרכים מהם עוזבים את המשכמה. נוצר פער גדול בין הדרגים הנמוכים, המקצועיים, לבין דובר צהל. הוא עצמו מתחלק אחר לכמה שנים. כבר היו מקרים בעבר שהוכרז החוקי בתפקיד שנה אחת בלבד. עוד לא הספיק ללמוד היטב את התפקיד - וכבר בא קצין חדש שמתחיל הכל מבראשית.

הצנור הצבאי הראשי הוא אולי הקצין היחיד בצהל, שמשרת באותו תפקיד שנים רבות. מתוך הדבר רגישותו של התפקיד והשיטות, הגיש בצהל לנסקנה כי חשונה מיומנות שגורסת כשנים רבות של עבודה. מן הראוי היה שכזה יהיה היחס לדובר צהל. במצב הקיים, מוטב להשאיר בתפקיד את דובר צהל הנוכחי, שכבר צבר נסיון בעבודה ולא להתחיל הכל מבראשית.

יוסף ולמר

